

Uprostřed Nedrahovic vzniklo příjemné místo vhodné k odpočinku i koupání

NEDRAHOVICE Pokud někdo přijede do této obce po delší době je překvapen, jak se proměnila zdejší náves. Především její část, kde byla dříve docela obyčejná vodní nádrž, kterou využívalo obvykle pouze vodní ptactvo, případně z ní brali vodu dobrovolní hasiči.

Kanalizace byla nutnost

Dnes je z nádrže pěkné malé jezero s několika druhy rostlin po jedné ze stran, novým zábradlím a dřevěnou terasou, která je vlastně mole. To všechno ale samozřejmě nevzniklo najednou, ale hezky postupně.

„Práním místních obyvatel bylo, aby už nádrž nebyla stokou, jako tomu bylo dříve, a proto bylo nutné nejdříve vybudovat kanalizaci,“ říká starosta Nedrahovic Čestmír Sosnovec. „Bylo potřeba oddělit splašky, které

tekly do dešťové kanalizace, a své je do čerpací stanice,

mocný krok a druhým bylo odbahnění rybníku,



U nádrže v Nedrahovicích se líbí malým i velkým.

kteřá je dole pod vsí. Z ní veškeré odpady tlačíme čerpadly do čistírny odpadních vod do Jesenice. Tím, že se oddělily splaškové vody od dešťových, do nádrže začala přitékat výhradně dešťová voda. Kanalizace byla vybudována v letech 2015 a 2016.“

Jednalo se o první po-

který byl ze dvou třetin zanesený. Vzhledem k tomu, že se v něm za čtyřicet,

Pokračování na straně 5

Za školou vyrostla učebna z modřínového dřeva

PETROVICE V sousedství školky za místní základní školou vyrostl během července nový přístřešek. Na jeho využití jsme se zeptali Pavla Kubička, který s ním s partou řemeslníků pracoval a sám ho i navrhoval.

„S nápadem postavit přístřešek přišel personál z mateřské školky minimálně

před dvěma lety. Původně se mělo jednat o přístřešek pouze pro školku, protože v létě není na její zahradě žádný stín. Když jsme pak společně řešili umístění a velikost, došli jsme k závěru, že zahrada pro MŠ je poměrně malá a že by přístřešek ubíral místo dětem na hraní. Proto jsme ho posunuli na hranici zahrady

Pokračování na straně 5

Má kamerový systém ve městě smysl nebo je vandalům a narušitelům pořádku pro smích?

SEDLČANY Po městě je v současné době rozmístěno více než šedesát kamerových bodů. Počet nám přiblížil sedlčanský starosta Miroslav Hölzel.

Umístěny jsou zejména v problémových lokalitách, které jsou vytipovány s ohledem na vyšší pravděpodobnost nevhodného chování nejen teenagerů,

ale i dospělých. Jednání vandalů a narušitelů pořádku by měl zbrzdit fakt, že je mohou strážníci městské policie sledovat přímo a následně zasáhnout.

„Není to lehké a nemůžeme mít oči nebo být fyzicky na místě všude,“ argumentoval Petr Krch velitel Městské policie Sedlčany.

Pokračování na straně 2

Dublovicé čekají na písemný závazek státu, všechny úspory obce v čistírně „neutopí“

DUBLOVICE Po dokončení vodovodu za 87,3 milionu korun, který již přivádí dostatek vody do Dublovic, je před zastupiteli obce další nemalá investice. Jde o rekonstrukci čistírny odpadních vod v hodnotě 33,9 milionu korun.

Jak starosta Otakar Jeřicha vysvětlil místním obyvatelům, čistírna odpadních vod, jejíž výstavbu zahájil ještě za minulého režimu místní národní výbor, je více než čtyři roky z kapacitních důvodů pro

Pokračování na straně 3

Jak si kozel vyšel do Sedlčan na špacír

REGION Překvapený obyvatel ulice U Háječku zpozorněl, když viděl ve čtvrtku 11. srpna procházet se blízko svého rodinného domku kozla. Přezvůkavce na městské komunikaci působil jako náhlé zjevení. Zbarvením a vzrůstem připomínal kozla z videoklipu dua Plzeňských Pepíků.

O zvířeti, které se vydalo do Sedlčan na špacír, muž informoval telefonicky strážníky městské policie a do jejich příjezdu ho sledoval,

Pokračování na straně 3

ČESKOMORAVSKÝ BETON
HEIDELBERG CEMENT Group

BĚTONÁRNA
ČERVENÝ HRÁDEK
PRODEJ BETONU A KAMENIVA
725 635 401



www.transportbeton.cz

Tři podkrovní byty s otazníkem

VOJKOV „Protože se blíží komunální volby, tak se v obci do větších akcí v současné době nepouštíme,“ připustil starosta Vojkova František Bařha.

Zároveň doplnil: „Nyní využíváme stavební povolení na výstavbu tří podkrovních

bytů, které by mohly vzniknout v obecním bytovém domu ve Vojkově. Realizace se však bude odvíjet podle získání finančních prostředků a pokusíme se dosáhnout na dotaci – z našeho obecního rozpočtu bychom takovou to akci nezvládli.“ **-mb-**

V kolumbáriu přibýlo 30 urnových míst

SEDLČANY Zaměstnanci Sedlčanských technických služeb vybudovali v části nového hřbitova další stěnu kolumbária pro ukládání urn.

Původně byly náklady odhadnuty na 150 tisíc korun, ale ve finále jsou o 50 tisíc vyšší. Sedlčanský starosta Miroslav Hölzel poznamenal, že nárůst souvisí

se zvýšenými cenami materiálu. V současné době se tak počet urnových míst zvýšil na 150 s tím, že do každé schránky je možné uložit dvě urny. **-mb-**

Má kamerový systém ve městě smysl nebo je vandalům a narušitelům pořádku pro smích?

Dokončení ze strany 1

Pokud strážníkům online dění z různých důvodů unikne, tak existuje možnost v závažnějších případech zpětně využít pořizovaných záznamů.

Záznamy využívají strážníci i Policie ČR

Podle zprávy o činnosti, kterou předkládal velitel Městské policie Sedlčany Petr Krch starostovi Sedlčan Miroslavu Hölzelovi, bylo za uplynulých 365 dní Policii ČR předáno 34 záznamů z kamerového systému a dalších 62 jich městská policie využila v důkazním řízení.

„Většina případů, které předáváme Policii ČR, se

dohledat totožnost pachatele, když poškrábá na parkovišti neúmyslně nebo i úmyslně cizí automobil, zachytí ho při různých vandalských činech... Zájem o kamerové záznamy nemají jen kolegové z místního obvodního oddělení, ale také příbramská dopravní policie,“ podotkl Krch.

„V uvedených desítkách námi využitých kamerových záznamů se jednalo o přestupky. Konkrétně objasnili jejich zhlédnutí situace na Sukově náměstí, kde jezdila vozidla přes příčné pruhození nebo v protisměru. Na náměstí T. G. M. zachytily kamery nezaplacení poplatku za parkování a podobně. Část záznamů předáváme přestupkové

čerstvení na autobusovém terminálu,“ zmínil další případ z praxe Krch, který je přesvědčen, že kamerový systém svoji funkci plní. „Není to jen můj názor, ale dokazuje to jednoznačně i hodnocení odborníků z jiných měst,“ dodal.

Kamery plní i preventivní úlohu

Velitel Petr Krch zdůraznil, že kamery plní úlohu i z pohledu prevence: „V místech, kde existuje celodenní dohled, tak si to alespoň trochu rozumný člověk uvědomí a svoje jednání si rozmyslí. Nejvýraznější výsledky jsou vidět v oblasti veřejného pořádku. Například na Severním síd-

piva a my máme k dispozici důkazní materiál. Podruhé si narušitel udělení pokuty rozmyslí,“ dodal.

Velitel Krch zmínil také případ nedávného vandalismu v Havlíčkově ulici, kde došlo blízko prodejny Flosman k ulomení dopravní značky. „Víme, kdo to udělal a ten člověk ponese následky. Pro nás je ta osoba v oblasti veřejného pořádku recidivista,“ zmínil další případ ve prospěch kamer. „Víte, když není možné zdokumentovat, není možné ani potrestat,“ doplnil. „Většina občanů ví, jak se má chovat k cizímu majetku, ti zbylí představují odhadem tři procenta a je logické, že je trestáme,“ dodal s tím, že padají pokuty až ve výši pěti tisíc korun a provinilec platí navíc škodu, kterou napáchal.

Na Mrskošovně „očko“ chybí

Křiklavým příkladem nepochopitelného vandalismu je poškozený altán ve sportovně rekreačním areálu v Luční ulici – Mrskošovně. Na nový stůl i lavice jsou hustě vyryty obrazce a nápisy. „U některých vandalů již totožnost známe a pokusíme se případ dotáhnout do konce. Už jsme jim nabídli, aby vše uvedli do pořádku sami, aby viděli, že taková oprava stojí trochu dřiny. Nikdo z nich na to dosud nereagoval,“ vysvětlil velitel městské policie. Jak bude dál postupovat? „Škodu se pokusíme dořešit pohovorem s jejich rodiči. V každém přípa-

dě Mrskošovně věnujeme pozornost a strážníci tam jsou v průměru třikrát denně na kontrole,“ doplnil. „Kamera v tomto místě není, byl tam umístěn jen takzvaně falešný bod, který je narušiteli pořádku dost rychle odhalen a je jim pro smích. Bylo by tam víc než vhodné umístit skutečné otočné monitorovací zařízení, abychom získali lepší přehled o tom, co se tam děje a vše bylo zdokumentováno. Zatím jsme ale na radnici s požadavkem neuspěli,“ zalitoval Krch.

Sedlčanský starosta Hölzel má k rozšíření počtu kamer výhrady. „Máme jich daleko víc než větší města. Zřejmě to dopadne tak, že z nějaké lokality ji do Luční ulice přemístíme, takže to bude spíš technická záležitost,“ okomentoval stručně doporučení strážců pořádku a zákona.

Pavel Bednář, ředitel Sportovních areálů Sedlčany na dotaz, zda podporuje umístění kamery na Mrskošovnu, připustil: „Samozřejmě by to bylo alespoň částečné řešení. Poškozené zařízení altánu není jediným případem řádění – u jedné buňky je poškozená celá strana, včetně dveří na toaletách. Na druhé straně nejsem sto procentně pro to, aby všude byly kamery.“

Bednář prý ví, že do areálu v Luční chodí na lavičky posedět také zamilované dvojice a ty o „šmírování“ rozhodně nestojí. „Kamery by je odtud určitě vyhnaly,“ řekl s pochopením...

Marie Břeňová



Výstavba a vybavení Mrskošovny stály nemalé finanční prostředky, existují však jednotlivci, kteří na to nedbají a sportoviště, jež vzniklo pro volnočasové aktivity veřejnosti, ničí.

týká dopravních nehod, kdy například účastník dopravní nehody z místa ujde. Záznamy dále pomáhají

komisi jako důkazní materiál – kamery tak například zachytily pachatele při vykrádání automatů na ob-

lišti, v lokalitě, kde je městskou vyhláškou zakázané požívání alkoholu, dokáže kamera zaznamenat i láhev

Energetici zatím mlčí

VOJKOV „Letos se měl podle původního plánu společnosti ČEZ uskutečnit projekt uložení elektrického vedení nízkého napětí do země v místní části Vojkova v Minartících. Mělo dojít k odstranění betonových sloupů venkovního vedení,“ uvedl František Bařha, starosta Vojkova.

Upřesnil, že pro obec tento záměr znamená vy-

budování nové elektrické sítě veřejného osvětlení, též formou zemního vedení, včetně nových stožárů a osazením úspornými LED světly. „Máme připraven projekt a v současné době se vyřizují ještě potřebná povolení. Společnost ČEZ nám dosud realizaci neohlásila a je možné, že se uskuteční až příští rok,“ připustil Bařha.

Marie Břeňová

Kraj podpořil činnost pečovatelské služby

SEDLČANY Rada města schválila s krajem formou dodatku číslo 3 dotaci na činnost pečovatelské služby.

„Dokud nebyl schválený státní rozpočet, tak nemohl kraj poskytovat v plné výši částky, které schválil. Posunuli jsme se nyní o dalších 472 tisíc a znamená to, že v tuto chvíli je letos poskyt-

nutá na tento účel celková dotace 1,17 milionu korun,“ uvedl starosta Sedlčan Miroslav Hölzel s tím, že celkové náklady na pečovatelskou službu ročně představují 3,3 milionu korun. Po odečtení dotace a plateb za služby poskytované klientům, zbytek nákladů hradí město.

Marie Břeňová

Jak si kozel vyšel do Sedlčan na špacír

Dokončení ze strany 1 aby se mu neztratil z dohledu. Informaci nám potvrdil Petr Krch, velitel městské policie: „Ano, dostali jsme zprávu o tom, že se ve městě volně pohybuje kozel. Byli jsme požádáni o posouzení situace. Protože mohlo dojít k ohrožení chodců, byl prostřednictvím tísňové linky 112 vyrozuměn „operační“ s žádostí o přivolání hasičů.“

Do doby než byl proveden odchyt mečího uprchlíka, urazil nemalý kus cesty. Od Háječku se vydal kolem hřbitova na Novoměstské náměstí a odtud si to namířil do zahrádkářské kolonie v Jateční ulici. Dál se už díky společnému zásahu nedostal... „Byl při něm i pracovník Psího útulku Hrachov, který zvíře pře-

vzal,“ doplnil příhodu velitel městské policie.

Jaký byl kozlíkův další osud? Na to jsme se zeptali Karla Stehlíka z hrachovského útulku. „Majitel si ho během několika hodin vyzvedl a tak už je kozel zpět v Solopyskách, odkud utekl. Je prý zvyklý se volně pást na louce a z ní odešel. Nechtěl bych se s ním už někde jen tak potkat. Choval se dost divoce a v chlívků, kam jsme ho u nás zavřeli, rozbil okno,“ dodal ke kurióznímu případu Stehlík.

Marie Břeňová

Polepy motorek

Kachna
studio reklamy

www.kachna.info ☎ 318 822 042

Dublovice čekají na písemný závazek státu, všechny úspory obce v čistírně „neutopí“

Dokončení ze strany 1 připojení dalších nemovitostí uzavřená. Vloni obec žádala o dotaci a protože splnila veškeré požadavky, tak byly Dublovice vybrány jako příjemce finanční podpory. Podařilo se zajistit potřebné náležitosti – získat stavební povolení a vysoutěžit dodavatele stavby. Podle uzavřené smlouvy o dílo měla 1. března stavba začít. Nestalo se tak, což starosta vysvětlil slovy: „Bohužel

poslanci obou komor parlamentu ČR neschválili rozpočet na tento rok a tak stát hospodařil první tři měsíce letošního roku v režimu rozpočtového provizoria. Stručně řečeno – financoval pouze provoz, nikoliv investice, dotace. V dubnu tohoto roku byl rozpočet státu konečně schválen. Během třetího čtvrtletí očekáváme písemný závazek státu, že nám dotaci opravdu proplatí.“

S vítězem výběrového

řízení se radnice domluvila na tom, že původní termín bez zavinění investora bude posunut o půl roku. K zahájení stavby čistírny by podle tohoto harmonogramu mělo dojít 1. září. Starosta Jeřicha se vyjádřil, že i když mají na účtech obce naspořeno několik desítek milionů korun, do akce je všechny nevěloží a bez finanční podpory státu do rekonstrukce nepůjdu.

Marie Břeňová

Na vnější straně mostu v Osečanech pracují horolezci

KŘEČOVICE/OSEČANY Co mají tyto obce, vzdálené od sebe zhruba čtyři kilometry, v posledních dnech společné? V obou řídí

tě v závěru tohoto měsíce.

Osečanská firma v minulých dnech také spárovala vnitřní stranu mostu ve své domovské obci, ale vzhle-

Na dotaz zda se horolezci pracující v Osečanech pohybovali na některém z objektů i v extrémních výškách, svěřili se, že se



Osečanský kamenný most i horolezce, opravující jeho vnější strany v těchto dnech "hlídají" přenosné semaforey.

na hlavní silnici dopravu přenosné semaforey a řidiči tak projíždějí obcemi kyvadlově.

Od začátku srpna staví Údržba silnic Osečany v Křečovicích opěrnou zeď před návší po levé straně z pohledu jízdy od Neveklova, a také se chystá budovat pod ní část nového chodníku. Většina prací by měla být dokončena ješ-

dem k tomu, že v jeho vnější části to kameny už také potřebovaly, začal ji spárovat tým horolezců z Prahy. „Budeme pracovat na obou vnějších stranách osečanského mostu,“ řekl nám jeden z horolezců, z něhož bylo při rozhovoru vidět za kamenným zábradlím pouze temeno jeho hlavy. „Také my bychom mohli být hotovi do konce měsíce.“

podíleli na údržbě televizního vysílače a pohybovali se na něm ve výšce tři sta padesáti metrů. Běžně pracují v Praze na výškových budovách a mimo jiné se pohybovali na V Toweru, což je známý, přes sto metrů vysoký výškový dům na Pankrácké pláni, který navazuje na tradici moderní české architektury.

David Myslíkovan

Městský úřad, galerie a spisovna přesídlily do bývalé tvrze, kde ze zdí i trámů dýchá historie

KRÁSNÁ HORA NAD VLTAVOU Povltavské městečko Krásná Hora se může pochlubit zrekonstruovanou budovou. Tvrz, později sýpka, stojící na náměstí, byla v takovém stavu, že v nejedné hlavě se rodily myšlenky na demolici. Naštěstí k tomu nedošlo...

Zastupitelé města rozhodli o zakoupení celého objektu s bývalou tvrzí za 1,9 milionu korun. V roce 2020 firma S-B Barták zahájila pod dohledem památkářů práce a v polovině května se mohl městský úřad přestěhovat na novou adresu. V budově se nachází také turistické informační centrum, knihovna, galerie a spisovna. Celková oprava si vyžádala náklady ve výši 30 milionů korun, z této částky získaná dotace uhradila 18 milionů korun. Na slavnostním předání celého díla veřejnosti, k němuž došlo v pátek 5. srpna dopoledne, nás a ostatní zájemce, provedla staletými Jitka Balounová, zaměstnankyně městského úřadu, která zároveň vede kroniku Krásné Hory. Malou procházku historií s ní nabízíme i čtenářům...

Vzpousta měšťanů

„Budova pochází z roku 1560–1570, kdy byla vystavěna jako přízemní a okolo byl vybudován vodní příkop,“ začala vyprávění kronikářka Balounová. Po ukázce na loubení, které se z té doby zachovalo. Podle různých indicií tvrť existovala již dříve – ve 13. nebo 14. století.

„V minulosti patřila Krásná Hora ke Karlštejnskému panství. Krásná Hora byla velkým, takzvaně Horním městem od roku 1361, kdy existuje první písemná zmínka o Krásné Hoře, kdy královna Eliška povyšuje Krásnou Horu na Horní

město. Rýžovalo a později se zde dolovalo zlato,“ hovořila o době největšího rozkvětu, kdy ve městě žilo kolem 20 tisíc obyvatel.

Roku 1544 se však dostalo panství do soukromých



Kronikářka Krásné Hory Jitka Balounová

rukou a novým majitelem se stal Jan Vorel, který vystavěl přízemní budovu. Měšťané změnou vlastnických vztahů přicházeli o své výhody a vzbouřili se. „Najednou museli platit daně, zabíral se jim majetek a byli i jinak utiskováni. Jejich vztek se obrátil proti tvrzi, kterou zničili. Rozbili okna, dveře, vylámali podlahy, rozbili ploty, pustili dobytek, vypustili rybníky, polámali stromy, vykáceli lesy, čeleď utekla,“ líčila ve zkratce kronikářka devastaci. „Majitel Vorel zřejmě už neměl sílu tvrť opravit. Brzy po této rebelii zemřel a majetek, který však byl zadlužen, zdědila jeho manželka a přenechala jej jednomu ze tří věřitelů. Ten se okamžitě dohodl o prodeji s rodem Lobkowiczů, který se stal v roce 1576 novým majitelem. Když Lobkowiczové vše přebírali, v soupisu majetku se mluví o tvrzi s dvorem. Po padesáti letech se ale už tvrť nezmiňuje,“ upozornila vyprávěčka s tím, že se o tvrzi přestalo zřejmě mluvit z důvodu jejího poničení.

Při dalších soupisech majetku se už místo tvrze objevuje označení sýpka. „Zřejmě v 17. století byla

budova přistavěna o dvě patra a sloužila jako sýpka na skladování obilí,“ dodala s tím, že tak ji známe i dnes.

Dva požáry

„Dvakrát sýpka vyhořela – poprvé ji oheň zachvátil v roce 1790 a podruhé v roce 1816. Po požáru začali Lobkowiczové sýpku opravovat, takže víme, že ty původní trámy v galerii jsou z let 1816 až 1840. Dočetla jsem se, že oprava byla dokončena v roce 1830, kdy přízemí budovy sloužilo pro bydlení a tam, kde je v současné době kancelář městského úřadu, byla v té době ratejna pro bydlení čeledě,“ zmínila kronikářka s tím, že tak tomu bylo do konce roboty a když byla zrušena, byly prostory pronajímány.

První nájemce

„Prvním nájemcem byl pan Polák, na kterého místní rádi vzpomínali. Zavedl pozice šafáře, ovčáka, hlídače polí, rozšířil chov

„Posledním nájemcem byl pan Švagr, který do Krásné Hory přišel z Týnčan a pobýval tu do roku 1923 – do doby, kdy se napravují v celé zemi křivdy po Bílé hoře a kdy ke každému statku mělo zůstat maximálně padesát hektarů luk a orné půdy,“ líčila další kapitolu dějin Jitka Balounová. Připomněla, že přednostní právo na zabírané pozemky měli váleční invalidé a potom se teprve rozprodávaly dalším zájemcům. „Padesátihektarové maximum se netýkalo lesů a rybníků, ty stále patří Lobkowiczům. Po roce 1923 koupil sýpku syn pana Švagra a vlastnil ji do roku 1952, kdy mu vše bylo komunisty znárodněno,“ dotkla se další etapy.

Objekt převzal stát a využívali jej zemědělci – přízemí sloužilo pro bydlení a vyšší patra jako sýpky. „Hospodářské budovy byly využity pro ustájení dobytka. Od roku 1977 se stalo vlastníkem Zeměděl-

na listu vlastníků řada dalších majitelů a společností a protože nikdo z nich se nevěnoval opravám, tak se devastace dále prohlubovala. Zásadní obrat nastal v lednu 2020, když se městu podařilo po dlouhém vyjednávání objekt odkoupit. Vedení radnice okamžitě řešilo projekt, zjišťovalo šance na dotaci a podniklo další nutné kroky. V březnu se uskutečnilo výběrové řízení a v červnu loňského roku stavební firma S-B Barták zahájila práce, které skončila oproti harmonogramu v předstihu. Každý z návštěvníků, kterého jsme 5. srpna při prohlídce objektu oslovili, vyslovil na adresu dodavatelské firmy velkou pochvalu s tím, že její dobrou vizitkou na Sedlčansku jsou i zachráněné objekty lidové architektury, které přenesla a rekonstruovala ve vysokochlumeckém skanzenu.

Současný starosta Krásné Hory Jiří Urban nám potvrdil, že již nechce v ko-



Povltavské městečko se může pochlubit rekonstruovanou bývalou tvrzí.

dobytka, koní, ovcí... a zaměstnal v městečku řadu lidí a tím, že jim dal práci, tak byli spokojeni,“ zmínila ve vyprávění oblíbenou osobnost kronikářka.

ské družstvo Krásná Hora. Po roce 1990 bylo vše vráceno původním majitelům, kteří objekt nabídli okamžitě k odprodeji...“ sdělila.

Od té doby se vystřídala

munálních volbách kandidovat. Ale díky správnému rozhodnutí v pravou chvíli za svým působením zanechává výraznou stopu.

Marie Břeňová

Uprostřed Nedrahovic vzniklo příjemné místo vhodné k odpočinku i koupání

Dokončení ze strany 1

možná i padesát let usazovaly všechny možné věci, které sem přitékaly, se podle slov starosty nejednalo o žádnou velkou „hitparádu“. Také pokud se týká hloubky vody, bylo jí výrazně méně. Po odbahnění je nyní u stavidla taková hloubka, že by tam možná nestačil ani starosta Nedrahovic, a to má dobré dva metry.

„Ještě dlouho to tady ale nevypadalo jako dnes,“ pokračuje Čestmír Sosnovec v líčení změn, pokud se týká vodní plochy a jejího okolí. „Ještě předloni byl rybník obehnaný starým zábradlím a ani molo tu nebylo. Bylo to tady jakoby obehnané a nepřístupné. Potom, když jsme začali řešit úpravy celé návsi, dětské hřiště a další drobné věci, Martin Čihula ze Sedlčan (Martin se věnuje tvorbě okrasných zahrad a dekoračním výzdobám – pozn. red.) říkal, udělejte něco s tím, aby byla voda přístupná, aby nebyla tak oddělená zábradlím, a také aby byla využívána. Projektantky proto na zá-

kladě našich návrhů v zastupitelstvu navrhly molo, které jsem viděl v mnoha obcích po celé republice, když jsem byl na dovolené. Například v Dolních Břežanech a v některých menších obcích na Brněnsku. Když mají děti vodu na dosah a mohou sedět na molu s nohama ve vodě, je to úplně jiný způsob využití této vodní plochy.“

Nádrži vypuštění prospělo

Na dotaz, zda jsou nyní v nádrži na návsi v Nedrahovicích ryby, starosta odpověděl, že tam byly, a dokonce ve značné velikosti ještě předtím, než se začalo molo stavět. Dnes už tam ale zdraví čtyřkilové kapři nejsou, protože nádrž musela být vypuštěna a ryby byly vyloveny, aby mohly být vybudovány základy nového mola. Ve vodě se dnes zatím prohání barevní karasi, ale postupem času se sem jistě vrátí i kapři. Proto je také molo opatřeno sítkou proti rybám.

„Když Martin Čihula vy-

sazoval rostliny na kraji nádrže, chránili jsme je sítkou před kapry, protože ti by rostliny dokázali rozcupovat,“ připomíná starosta a doplňuje, že rybník byl vypuštěný možná více než rok, což mu i docela prospělo, protože plocha zarostla a probudila se díky rostoucím rostlinám. „Když jsme dodělávali molo, zase přijel ‚provokatér‘ Čihula, sedl si na ně a říkal, že by byla paráda, kdyby se molo propojilo s druhým břehem nějakým chodníkem nebo lávkou,“ dodává Čestmír Sosnovec s úsměvem. „Zároveň by se tak mohl sítkou oddělit právě ten biotop, který k vodě přitáhne děti i dospělé. Znovu jsme proto v zastupitelstvu řešili, jestli to udělat nebo ne, protože v té době už začala krize a ceny letěly nahoru. Nakonec jsme se shodli, že to uděláme, povedlo se na molo sehnat i část financí a dnes musím říci, že jsem velice rád, že jsme tu odvahu našli. Je to zvláštnost v našem regionu a lidé to berou hodně pozitivně, což mě příjemně překvapilo.“

David Myslikovjan

Za školou vyrostla učebna z modřínového dřeva

Dokončení ze strany 1

tak, aby prostor využívaný školou rozšiřoval,“ vysvětluje Kubiček a pokračuje: „Následně přišla myšlenka, že v době, kdy nebude využí-

nout, což je i šetrné k životnímu prostředí. Hotový by měl být do začátku školního roku, což, doufám, stihneme. Tesařské práce dělám s Janem Říškým a dalšími



Nový přístřešek bude sloužit k venkovní výuce i hraní.

vaný mateřskou školou, by mohl sloužit i jako venkovní učebna pro základní školu. Přístřešek má proto dvě branky. Součástí učebny bude uzamykatelný sklad. Učebna je postavena z modřínového dřeva, které darovala obec. Jedná se o modřiny pokácené v zámeckém parku a nařezané na místní pile. Modřín byl zvolen proto, že má vysoký obsah pryskyřic a je díky tomu hodně trvanlivý. Dřevo se proto nebude natírat, ale nechá se přirozeně zešed-

kolegy. Přístřešek bude volně přístupný a může ho využívat i veřejnost.“

„Učebna vyjde zhruba na necelých 400 000 Kč. To je zatím částka bez příjezdové komunikace,“ doplňuje ředitelka školy Hana Vošahlíková. „Zda ho budeme slavnostně otevřít zatím netuším, ale díky za dobrý nápad,“ usmívá se při dotazu, kdy bude učebna oficiálně představena veřejnosti.

Jana Motrincová

- Koupím les nebo pole jakékoliv výměry. Tel.: 730 529 545. 169/22
- Prodám kari síť 6 mm 10x10 3x2m počet kusů 9 a kari síť 6 mm 15x15 3x2m 1 kus. Prodej kompletně, cena dohodou. Tel.: 602 393 400. 170/22
- Hledám klidnou velitelku do RD a vejmínku 1+1 se zahradou na vesnici pro muže 62 let, 180 cm, 93 kg, RP vitán. SMS na tel.: 607 419 777. 171/22
- Med přímo od včelaře: květový smí-

Prodám palivové dřevo měkké 900 Kč/prms a tvrdé 1 300 Kč/prms nařezané a našťipané. Dovoz zdarma. Tel.: 730 529 545

- šený (ovocné stromy, lípa, akát) 180 Kč. Tel.: 721 022 411. 172/22
- Koupím československé dukáty a jiné zlaté mince. Tel.: 778 080 060. 173/22
- Hledám dlouhodobou brigádu nebo práci na dohodu. Tel.: 778 503 469. 174/22

ZEOS s. r. o. Sedlec-Prčice

Tel.: 723 279 026 (do 15 hod.)

provede práce na zakázku i s montáží

- opravy všech motorových vozidel, traktorů, zemědělských strojů, prodej náhradních dílů
- zámečnické a kovářské práce (mříže, kování, schody)
- svářečské práce v ochranné atmosféře, řezání plazmou
- prodej technických plynů, Linde technoplyn a propan butanu
- prodej motorových, převodových a hydraulických olejů
- výroba přístřešků, markýz – polykarbonát



Komínictví Tuháček

tel.: 777 811 898

kominictvi.tuhacek@seznam.cz

- čištění ○ frézování
- vložkování
- revizní zprávy ○ sanace
- stavby a opravy komínů
- zajišťování revize



Meritage, spol. s r. o.

Kňovice 116, Sedlčany 26401

Přijme operátorky na obsluhu tiskových strojů

Praxe v oboru není nutná – nástup možný ihned

Kontaktní osoba: Jana Rybářová, tel.: 734 757 425

e-mail: jana.rybarova@meritage.cz

Bochnatka americká se usídlila na Popelíkách

„To je bochnatka americká mami, volně plovoucí rod mechovky žijící ve sladké vodě!“ informuje nás dcera hledající na mobilu. „Teda to vidím poprvé v životě a to bych řekla, že jako dítě z vesnice mám celkem dobrý přehled, co naše česká fauna i flora obsahuje,“ přemýšlím nahlas já.

Mezitím roste náš zájem o rosolovitou kouli, která je průhledná a vypadá strukturou, řekněme, jako průhledný mozek různých velikostí, či chcete-li koule průhledného slizu. A támhle je další a támhle taky!

ké hlásit na Katedře biologických disciplín Zemědělské fakulty JU.“

Naše zkoumání neznámého zaujme hned několik starších lidí, koupajících se na břehu kousek od nás. „Tak co jste zjistili?“ ptá se starší paní. Opakujeme, co jsme právě vyčetli v chytrém telefonu. „My to taky vidíme poprvé,“ konstatuje. Kamarádka neodolá a bere menší kouli slizu do ruky. Já, protože se podobných věcí štítím, raději posouvám malého syna, který má tendence vracet vyplavené mimozemšťany, jak koule sám nazval, do vody a беру mu klacík



Břehy u kempu Popelíky si vybrala k životu bochnatka americká.

Že bude naše návštěva kempu Popelíky nedaleko Orlické přehrady, kam jsme se vydali okouknout s přáteli o kolik klesla hladina, tak překvapivá, nečekal nikdo. Evidentně jak rychle klesla voda, bochnatky to vyplavilo nejen na břeh, kde je jich vysychajících spousta co dva metry, ale jsou vidět i u břehu.

Takového živočicha jsem nikdy neviděla. A že je něco podobného jen na několika místech v naší republice, jsem neměla tušení. „Dělá to něco?“ ptá se moje kamarádka dcery, která nahlas čte informace o zavlečeném druhu. „Údajně nedělá, ale stále je to předmětem zkoumání. A ještě tady píšou, že se jedná o invazní druh a jako takový je jej třeba hlídat, protože se prý neví, co v ekosystému může způsobit. Z tohoto důvodu by také veřejnost měla případný objev bochnatky americké

z ruky. „Proč když to nic nedělá?“ dožaduje se otráveně odpovědi. „Hele, prozkoumaný to není, dělá, nedělá – nesahej na to. A ty taky ne!“ říkám naoko výchovně směrem ke kamarádce. „Ty už by jsi ten rozum teda mít mohla!“ – „Fuj nějaký potvory z moře vyplavený, vid“,“ odpovídá s hraným odporem. Už se smějeme obě. „Mami můžu si to vzít domu? Jako že bych si udělal akvárium?“ dožaduje se znovu odpovědi syn. „No ani náhodou,“ odmítám.

Vody z přehrady zmizelo opravdu hodně a břeh není vůbec tak přívětivý k chůzi jako dřív. Vzdalujeme se tedy o kousek výš. Směrem na Milešov je totiž krásná vyhlídka s parádním maličkým bistrem a výtečnou zmrzlinou. A usměvavou obsluhou. Tam nás žádný rosolovitý organismus nemůže překvapit.

Jana Motrincová

Počty pozitivních testů klesají, narůstá počet pozitivních v nemocnicích

REGION Na konci minulého týdne byl v našem regionu přibližně stejný počet pozitivně testovaných na covid-19, jako tomu bylo v polovině července. Po krátkém a mírném vzestupu se křivka vydala opět směrem dolů.

Počet obcí, ve kterých není nikdo evidovaný s nákazou koronavirem, stoupl v mezitýdenním srovnání z jedenácti na šestnáct. K poklesu došlo v případě čtrnácti obcí, ve čtrnácti je setrvalý stav. K nárůstu došlo pouze v Křečovicích, kde se jednička proměnila ve čtyřku.

Snížení počtu aktuálně evidovaných aktivních případů náka-

zy sledujeme také na úrovni obcí s rozšířenou působností. Zatímco v pátek 5. srpna jich na Příbramsku bylo 183, tentokrát se číslovky obrátily a v pátek 12. jich bylo 138. Čtyři z nich byli hospitalizováni, což je dvojnásobek oproti předchozímu týdnu. Na Sedlcansku bylo minulý pátek 45 aktuálně nakažených, tedy o 23 méně. Počet pozitivních nemocničních pacientů je v tomto případě shodný, tedy tři. Pouze v případě Voticka vidíme nárůst, konkrétně z 11 na 12 prokázaných případů. Počet nakažených, kteří vyžadují hospitalizaci, stoupl z nuly na tři.

Olga Trachtová Hadáčková

	6. 6.	12. 6.	19. 6.	26. 6.	17. 7.	24. 7.	31. 7.	7. 8.	14. 8.
OBECE									
Dublovice	0	0	0	0	0	2	1	5	0
Hříměždice	0	0	0	1	1	1	0	0	0
Jesenice	0	0	0	0	2	2	1	0	0
Kamýk nad Vltavou	2	2	2	1	1	1	2	5	4
Klučnice	0	0	0	0	2	0	0	1	1
Kňovice	0	0	0	0	0	1	1	0	0
Kosova Hora	0	1	0	0	3	0	2	1	1
Krásná Hora nad Vltavou	1	2	1	1	2	4	3	5	2
Křečovice	0	0	0	0	0	1	4	1	4
Křepence	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Milešov	0	0	0	0	1	0	2	0	0
Nalžovice	1	1	1	1	2	1	1	2	1
Nedrahovice	1	1	1	1	1	3	2	1	1
Nechvalice	1	1	1	1	1	1	1	3	2
Osečany	0	0	1	1	0	1	1	1	0
Petrovice	1	1	1	1	3	9	9	7	1
Počepice	0	0	0	0	0	1	1	0	0
Prosenická Lhota	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Příčovy	0	0	0	0	0	2	2	2	0
Radíč	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Sedlčany	6	6	8	9	10	23	29	16	14
Sedlec-Prčice	3	3	3	4	6	9	7	10	8
Solenice	0	0	0	0	1	0	0	0	0
Svatý Jan	0	0	0	1	0	2	1	1	0
Štětkovice	0	0	0	0	1	0	0	2	0
Vojkov	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Vrchotovy Janovice	0	0	1	0	1	1	0	0	0
Vysoký Chlumec	0	0	0	0	1	0	2	3	2
Zduchovice	1	1	1	1	1	1	2	3	1
Celkem	17	19	21	23	40	66	74	69	42

Ve sklepení sedlčanského muzea je dubový trám, který svým stářím konkuruje Kolumbovu objevu Ameriky

SEDLČANY Ve sklepení sedlčanského muzea, kde je instalována výstava fotografií středověké architektury od Martina Steckera s názvem Sanctus Benedictus, by návštěvník

koncem 19. století nahradila budova, která byla nedávno demolována, aby na jejím místě vyrostla novostavba čp. 339.

Trám vyzvednutý ze základů původní roubenky

na něj sedlčanský zastupitel Filip Růzha. Doufal, že do budoucna doplní expozici sedlčanského městského muzea. „Byl by to kus živé historie a pro návštěvníky zážitek, když si uvědomíme, že je to část stromu, který se vysemenil v době Karla IV. nebo dříve a přestal růst v čase vlády Jiřího z Poděbrad,“ poznamenal tenkrát. Během krátké doby se jeho vize díky řediteli muzea Davidu Hrochovi stala skutečností.

Vzorky prozkoumala Mendelova univerzita

„V době prvního mapování v roce 1839 a reambulace čili opravě a doplnění map v roce 1873 na tomto místě stojí podle záznamů jen malý, téměř čtvercový, pravděpodobně roubený objekt, s parcelním číslem 125 a popisným číslem 23. Zděný dům, který byl nedávno zbourán, musel být tedy postaven až po roce 1879. Nalezené trámy budou s velkou pravděpodobností právě z té původní malé roubené budovy,“ připomněl ředitel muzea. Přidal poznámku, že v těch místech dříve osídlení Sedlčan podle katastrální mapy končilo.

Potvrdil, že vzorky trámy byly zpracovány v Ústavu nauky o dřevářských technologiích Mendelovy univerzity v Brně a že jich bylo v místě ná-

lezu víc, ale vybrán byl jen jeden – ten esteticky nejzachovalejší. „Kontakt na univerzitu jsem získal od bývalého vedoucího vysokochlumeckého skanzenu Lubomíra Procházky. Trám podrobený průzkumu, který byl celá století zakonzervován ve vlhkém prostředí, byl zachovalý. Přibližně za měsíc jsme dostali z Brna zprávu z níž vyplývá, že se podařilo vzorky datovat do poloviny 15. století, což je jedinečná věc. Odlehčil bych komentář tím, že jde vlastně o trám, který svým stářím konkuruje objevu Ameriky Kryštofem Kolumbem v roce 1492,“ dodal spontánně Hroch.

Následovalo ochranné ozáření

„Když jsme se rozhodli, že trám budeme ukazovat veřejnosti, architektka Ivana Slavková pocházející z Vysokého Chlumce nám sehnala firmu, která se zabývá mikrovlnným ozářením dřeva i dřevěných budov, po kterém je téměř stoprocentně zajištěno, že dojde k úhynu potenciálních škůdců, včetně dřevokazných hub – tedy dřevomorky. Tímto způsobem jsme si nechali trám ošetřit,“ sdělil ředitel muzea, že chtěl získat jistotu, že do muzea nezavlečou například červotoče nebo jiný dřevotvorný hmyz.

„Pracovníci muzea trám, který sloužil jako rohový, je dlouhý přibližně dva metry,

má průměr 40 centimetrů a váží kolem osmdesáti kilogramů, očistili. Rád bych se zmínil o zaměstnancích Sedlčanských technických služeb, kteří nám trám přivezli do muzea a přenesli ho do sklepení. Pořádně si přitom mákli. Kdyby byl o půl metru delší, bylo by asi nemožné ho tam po bariérovém úzkém schodišti vůbec dostat. Měl jsem radost, že to vyšlo a že mě ti chlapi neprokleli za to, že se nemohou s břemenem vytočit,“ připustil.

Plátky trámu prý dostaly VIP osobnosti

David Hroch nepopírá, že ošetřený trám byl ještě trochu zkrácen a plátky dřeva předal na památku asi deseti osobnostem Sedlčan. Jejich jména neupřesnil. Zdůraznil však, že dotknout se trámu návštěvníkům nedoporučuje a porušení by zachytila i nainstalovaná kamera, ale kousku historie se přece jen mohou beztestně dotknout. „Vedle trámu je jeden z odřezků a plátek si mohou vzít lidé do ruky a prohlédnout si jej zblízka,“ doporučil.

Na adresu Filipa Růzhy dodal: „Vážím si toho, že rychle na nález zareagoval a uchoval jej, dokud to bylo třeba, na svém pozemku. Ne každý by k tomu tak zodpovědně přistoupil. Jsem rád, že v Sedlčanech taková společenství žijí.“

Marie Břeňová



Ředitel David Hroch upozornil na nový muzejní exponát – ve sklepení je dubový trám, který je datován odborníky do poloviny 15. století.

neměl minout bez povšimnutí na podlaže umístěný dubový trám. Pochází z původní roubené budovy, která se nacházela na rohu nedaleko nového autobusového nádraží v Sedlčanech. Roubenku

byl dendrochronologickou analýzou datován do poloviny 15. století a přitom nechybělo mnoho a mohl skončit na skládce. O nález jsme informovali čtenáře letos v květnu, v té době jej opatroval a upozornil

Rodiče čápata dokrmují a sledují je ze střech

KOSOVA HORA Zajímali jsme se o to, jak se daří v Kosově Hoře letošním čápatům. Požádali jsme místostarostku obce Lenku Havlíčkovou, která má ze svého domku na komín dobrý výhled, zda by se rozdělila se čtenáři o své pozorování.

„Ano, čápy mám pod dohledem a je to pro mě kolikrát lepší podívaná než

televizní program. Čápatá se narodila tři a mají se k světu. Za zvláštního hlasitého doprovodu je jejich rodiče dokrmují, ale pak od nich odletí a hnízdo sledují jen z okolních komínů a střech,“ uvedla. „Nevím, jestli mají čápi před dalekou cestou do teplých krajín nějaké shromaždiště, ale na loukách blízko obce jsou teď vidět docela

často,“ doplnila s tím, že se musí pořádně vykrmit, aby tu dlouhou cestu zdolali. „Obvykle odlétají v posledním srpnovém týdnu,“ podotkla. Odlet těchto ušlechtilých ptáků a jejich zamávání křídly na rozloučenou s jejich „bydlištěm“ by tak letos korespondoval s termínem tradiční pouti v obci.

Marie Břeňová

Meritage, spol. s r. o.

provozovna Kňovice 116, Sedlčany 264 01

přijme pracovníka na pozici

OBCHODNÍ REFERENT/KA

Náplň práce: zpracování a evidence zakázek, komunikace se zákazníky a s dodavateli

Požadujeme: znalost AJ, MS Office, Internet
Nabízíme plat 30 000 Kč

Kontakt: 734 757 425

jana.rybarova@meritage.cz

KONCERTY, ZÁBAVY

- Sedlčany – Sportovní areál Luční
19. 8. Sedlčanský pouťový mejdan
moderátor a DJ Evropy 2 Pavel Cejnar, DJ Sláva Bloch, skupina ATMO Music; 20:00
- 20. 8. Sedlčanský pouťový mejdan**
zahrají skupiny Matyas, Rocktom, Kaktus Verde a Taranis; 20:00
- 27. 8. Tortilla**
koncert skupiny Tortilla; 19:00
- Obděnice – letní parket
20. 8. Letní taneční zábava
- Sedlčany – areál U Chovatelů
20. 8. Fanda Tomášek a přátelé
koncert; 10:00
- 20. 8. Sedlčanka**
koncert dechové hudby; 14:00
- 21. 8. Dechová hudba Míly Nováka**
koncert dechové hudby; 10:00
- 21. 8. Fanda Tomášek a přátelé**
koncert; 14:00
- Počepice – Restaurace u Radešínka
26. 8. Loučení s létem u Radešínka
hraje kapela Happy band; 20:00
- Příčovy – letní parket
26. 8. Keks
tradiční letní zábava na konci prázdnin; 21:00
- Kosova Hora – Sokolovna
27. 8. Matyas
letní taneční zábava
- Sedlčany – Červený Hrádek
27. 8. Chichtyóza č. 6
benefiční festival, divadlo, zahrají Dominik Sosnovec, Repete, The Beautifuls, dreimauß; 12:00
- Drážkov – Divadlo Hogo Fogo
27. 8. Perutě
party plná živé hudby, tance a letní romantiky, hraje Milan Peroutka a skupina Perutě; 19:00
- Sedlec-Prčice – kostel

sv. Vavřince v Prčici
28. 8. Varhanní festival
varhanní koncert v rámci 16. ročníku Českého varhanního festivalu; 18:00

VÝSTAVY

- Sedlčany – kult. dům
Na březích Vltavy – Vladimír Stibor
výstava fotografií Vladimíra Stibora
- Drážkov – Váchův špejchar
Výstava Tomáše Záborce
autorská výstava dřevomaleb
- Sedlčany – knihovna
Rozmarné léto ve fotografii
výstava fotografické soutěže; dernisáž s vyhlášením výsledků 29. 8. v 18:00, do 31. 8.
- Sedlčanské střípky**
výstava „na chodbě“ příběhů a ilustrací žáků 4. tříd sedlčanských ZŠ; do 31. 8.
- Petrovice – knihovna
Tvoření pro radost
výstava kreseb, maleb a výtvarných objektů místních tvůrkyň; do 2. 9.

- Sedlčany – muzeum
Sanctus Benedictus
výstava fotografií středověké architektury v muzejním sklepním prostoru
- Krysáci**
výstava animovaného večerníčku; do 2. 10.
- Vysoký Chlumeček – Skanzen
Vznik a dvě desetiletí budování Skanzenu Vysoký Chlumeček
etnografické předměty a fotografie Čeňka Habarta; 31. 10.

DIVADLO

- Osečany – zámek
19., 20. 8. Kalifornská mlha
detektivní komedie o umění; 20:30
- 27. 8. Kalifornská mlha + zakončení festivalu**
detektivní komedie o umění; 20:30
- Drážkov – Divadlo Hogo Fogo
26. 8. Žena, která uvařila

la svého manžela
originální česká černá komedie; 19:00

KINO

- Sedlčany
19. 8. Řekni to psem
česká pejskařská komedie; 20:00
- 26. 8. Andílci za školou**
český rodinný teenage muzikál; 20:00
- Sedlec-Prčice – sál ZŠ
19. 8. Co jsme komu všichni udělali?
francouzská komedie; 20:00
- 26. 8. Prezidentka**
česká romantická komedie; 20:00
- Vysoký Chlumeček – Sportareál Šťastný
17. 8. Letní kino: Strídavka
nová česká komedie; 21:00

SPORT

- Kamýk nad Vltavou
20. 8. Posvícenský koláč
tenisový turnaj pro smíšené páry
- Sedlčany – nohejbalové kurty v Hájkě
20. 8. Pouťový nohejbalový turnaj
turnaj trojic; 8:00
- Kamýk nad Vltavou – Duhové hřiště
20. 8. Memoriál Karla Suchého
37. ročník volejbalového turnaje; 9:45
- Sedlčany – Sportovní areál Luční
20., 21. 8. Brdská liga
soutěž v požárním sportu; 12:00
- Sedlčany – kotlina
21. 8. Motocross
Motul Cup 2022
- 27. 8. Autocross**
Radeč Cup
- Nalžovice – park
27., 28. 8. Finálový víkend soutěží v požárním útoku
27. 8. finálové kolo Benešovské hasičské ligy na 3B, 28. 8. finálové kolo Brdské ligy na 2B; 13:00
- Vysoký Chlumeček – před budovou úřadu

27. 8. Prázdninové putování
trasa z Vysokého Chlumce přes Pořešice do Hrabří a zpět, opékání špekáčků; 13:00

OSTATNÍ

- Sedlčany – hvězdárna
19., 20., 27., 28. 8. Pozorovací program
20:00–23:00
- Sedlčany – nám. T. G. M.
20. 8. Sedlčanský Street Food Festival
světová i česká kuchyně, víno, pivo z malých pivovarů, výběrová káva a další; 10:00–20:00
- Sedlčany
21. 8. Pouť
- Milešov
21. 8. Pouť
- Kosova Hora
28. 8. Posvícení

ROZHLEDNY

Ukrajinské děti prošly na příměstském táboře velkou proměnou

SEDLČANY V prostorách školního klubu ZŠ Propojení se koná od 11. července po dobu šesti týdnů za podpory MŠMT a města Sedlčany příměstský tábor pro ukrajinské děti. Jeho organizátorem je MAS Sedlčansko ve spolupráci se ZŠ Propojení. Cílem tábora je adaptace ukrajinských dětí na české podmínky a zejména zlepšení jazykových dovedností. Jde tedy jak o pomoc dětem, tak také jejich budoucím učitelům.

Hlavní vedoucí tábora je Simona Šeleverová, která pro tu část dětí, které již na jaře školu Propojení navštěvovaly, byla velkou oporou. Tábora se však účastní i děti ze ZŠ v Kosově Hoře nebo 1. ZŠ Sedlčany a několik dětí, které doposud do českého vzdělávacího systému zařazeny nebyly.

Jak velký pokrok děti za několik týdnů dosáhly, líčí Šeleverová: „Děti se posunuly nejen v českém jazyce.

- Onen Svět
Langova rozhledna
otevřeno denně; 9:00–19:00
- Osečany
Drahoušek
otevřeno denně; 10:00–17:00
- Přední Chlum
Milada
otevřeno denně; 10:00–19:00
- Mokrsko
Veselý vrch
otevřeno denně mimo pondělí; 10:00–18:00
- Petrovice
Kuníček
otevřeno denně mimo pondělí; 11:00–12:00, 12:30–18:00
- Všechny podrobnosti k uvedeným akcím najdete na našich internetových stránkách www.sedlcansky-kraj.cz v rubrice Kalendář. Umístění akce do rubriky je zdarma. Upoutávky posílejte včas.

ce. S kolegyněmi jsme první týden bojovaly i s hygienickými návyky a hlavně jsme velmi často řešily spory mezi dětmi. Při společné hře nebo práci v češtině odmítaly mezi sebou spolupracovat a dávaly to silně najevo. Obávala jsem se, aby tábor nebyl jen o hlídání, aby si neubližovaly. Druhý týden však už byl mnohem lepší a zvládaly jsme se i učit věci v češtině bez konfliktů, i když jsem občas musela zvedat hlas a vysvětlovat dokola, že spolupráce, přátelství a ohleduplnost je důležitá. Dnes jsem dětmi nadšená. Jak moc se změnil! Dokonce jsme připravily vystoupení pro rodiče v češtině. Děti zpívaly, recitovaly básně i veršovanou pohádku, i na tanečky došlo. Musím říci, že jsem byla dojatá, jak se jim to povedlo. Jsme teď fajn parta. A upřímně se mi bude po těch společných dnech stýskat.“

Radmila Veselá

Soutěž o nejlepší buchtu vyhrálo Nebe v hubě

KRÁSNÁ HORA NAD VLTAVOU Krásnohorské náměstí se v sobotu 13. srpna zaplnilo skoro do posledního místečka. Konal se zde jarmark, na kterém prodejci nabízeli regionální produkty. V parku bylo připraveno posezení, kde zahráli harmonikáři, kteří krásně podtrhli náladu staročeského jarmarku. Děti se pro změnu zabavily s klaunem, který jim předváděl, co všechno

se dá vykouzlit z balonků. Dopoledne se souběžně s jarmarkem konala soutěž o nejlepší krásnohorskou buchtu. Do soutěže pro mlsné jazyčky se přihlásilo patnáct pekařek, které přinesly své buchty a koláče k ochutnávce na plechu. Zájem veřejnosti byl obrovský a během ani ne půl hodiny zbylo v pekáčích jen pár drobků...

Každá z účastnic soutěže

získala za odměnu vařečku Krásnohorská buchta 2022. Tři nejúspěšnější pekařky, jejichž moučníky získaly nejvíce hlasů, si navíc odnesly ceny a diplomy. Třetí místo obsadila Dagmar Řehořová, druhé Marie Čandová a první Olina Žáková. Ta upekla medovo-ořechový moučník, lidově známý pod názvem Nebe v hubě.

Tím pohodově dopoledne v Krásné Hoře nekončilo. Kdo měl chuť, mohl navštívit nově opravenou tvrz na náměstí, kterou je provedla Bohumila Kraměšová z Krašovic. Atmosféru ještě dokreslilo vystoupení kytaristy Matěje Mužíka.

Na hřišti, kde zahrála dechová hudba Sedlčanka, se uskutečnil fotbalový zápas mezi TJ Krásná Hora a SK Petrovice, který vyhráli hosté. Na večerní zábavě pak skvěle zahrála skupina Midi.

Jana Motrincová



Pekáče byly během chvilky vymetené do posledního drobečku.



Na jarmarku se daly nakoupit regionální produkty.



Prohlídka tvrze veřejnost zaujala.

STRUČNÉ DĚJINY SEDLČAN (8)

Poslední roky monarchie

Nová radnice, klenot Velkého náměstí a chloubka sedlčanských měšťanů, byla otevřena při slavnos-

vali poslední vůli, jiní radili domácím pro nastávající žně a vedení hospodářství, jiní zaskočili se rozloučit



Strhávání plechových orlů z budov začalo spontánně, na některé znaky si lidé přinesli žebříky a sekery. Z dnešního hlediska je velkým štěstím, že se z dnů plných poválečné euforie alespoň jeden exemplář zachoval. Foto: Městské muzeum Sedlčany

ti 8. prosince 1903. Podle plánu Jana Heindla, který obstál v konkurzu mezi dvěma desítkami dalších, ji postavil František Poustka. Zpočátku sloužila jako sídlo vedení města i občanské záložny, koneckonců s tím záměrem se na nákladech obě strany, reprezentované starostou Vilémem Holoubkem a předsedou záložny Vilémem Chodounským, podílely.

Druhou významnou stavbou, která v Sedlčanech na samém počátku 20. století vyrostla, byla budova hospodářské školy, kterou dnes známe jako Střední odborné učiliště Sedlčany. Hospodářská škola vznikla r. 1887 a zpočátku byla umístěna v přízemí školní budovy na Komenského náměstí. Od r. 1900 sídlila v Pražské ulici (dnes 28. října čp. 6) a teprve o sedm let později se přestěhovala do svého současného působiště, do dnešní ulice Petra Bezruče.

První světovou válku pocítili místní 26. července 1914, když přišla mobilizační vyhláška. „Jedni pořizo-

s příbuznými a známými,“ čteme o prvních reakcích v sedlčanské kronice. Zanedlouho se dostavily typické průvodní jevy válečného stavu – nemoci, drahota a nedostatek, příchod uprchlíků, všeobecná demoralizace: „Úctu k Rakousku nezvyšovalo nařizené zpívání rakouské hymny na konci nedělní mše. Lidé se před koncem rozešli, aby zpívat nemuseli.“

Čtyři roky nevyhnutelně přešly a oč horší byly útrapy na frontě i v zázemí, o to větší sláva následovala 28. října 1918 po oznámené rakouské kapitulaci. Sedlčanští se ihned shromáždili na náměstí, vyslechli několik proslovů a rozjařeně diskutovali. Nakonec se seřadil mohutný průvod, který za pochodu náměstím a Pražskou ulicí zpíval národní písně včetně hymny Kde domov můj.

Následujícího dne byli zvoleni členové sedlčanského národního výboru a z úřadů zmizely habsburské symboly. Nahradily je provizorní české zemské znaky a praporky v národních barvách. **Pavel Žák**

Krysáci z Valašska Hubert a Hodan připomínají dobrodružství s pražským potkanem Edou a baví v sedlčanském muzeu návštěvníky napříč generacemi

SEDLČANY Moc se nám tu líbilo – Faltovi, Krásná výstava, děkujeme – Pavel, Štěpánka, Toník a Teo. To jsou na ukázkou dva zápisy v návštěvní knize z poslední doby, která provází v Městském muzeu v Sedlčanech večerníkové scény z divácky úspěšného seriálu Krysáci.

Podle úhledného nebo naopak kostrbatého neumělého písma je možné odhadnout věk pisatelů. Je jasné, že návštěvníci napříč generacemi si prohlídku výstavy užili a nelitovali. I po devíti týdnech, které uplynuly od vernisáže, je o ni zájem a jak ředitel muzea David Hroch doufá, cestu si sem do 2. října najdou další stovky dětských i dospělých návštěvníků. Zároveň poznamenává, že Krysáci putují po českých městech už patnáct let a Sedlčany o výstavu usilovaly tři roky.

Řetěz náhod vedl do Sedlčan

Ředitel Hroch se vrací ve vyprávění o několik let zpátky a líčí, jak pro něj vše začalo. Nepopírá, že tyto svérázné postavičky, včetně sádrového trpaslíka Ludvíčka, opeřeného cestovatele holuba Emila

a dalších loutkových hrdinů, dříve neznal.

„Na seriál jsem náhodně narazil až před čtyřmi roky a když jsem z archivu ně-

myšlením Pražáků a Moravanů z Valašska, což skvěle vystihl Bolek Polívka nejen textově, ale také zabarvením hlasu. Dostal do děje

k natočení animovaného seriálu pro Českou televizi,“ říká s tím, že po natočení příběhů loutky a jednotlivé scény z pohádkových

rovnole a křivka návštěvnosti odpovídá nyní době před koronavirem – lze ji srovnat dokonce s prezentací legendární stavebnice Lego. „Na Krysáky přicházejí často rodiče s dětmi. Několikrát jsem sám viděl, jak se u scén společně fotografovali, a jejich zájem mi dělá radost,“ usmívá se.

Z šesti možných scén jsou v muzeu rozloženy čtyři a dobrý pozorovatel v nich najde spoustu humorných zákoutí a výjevy propracované až do prostých detailů...

Valašský král se neozval

„Zkoušeli jsme se zkontrolovat s Bolkem Polívkou, protože by bylo skvělé mít ho při zahájení, eventuálně při zakončení výstavy. Podle prvotního nápadu jsme se na něj obrátili s prosbou, zda by nenamluvil k slavnostnímu zahájení zdravici pro Sedlčany. Bohužel nám agentura, která ho zastupuje sdělila, že Mistr nemá čas,“ přidává pro zajímavost David Hroch a dodává, že tím nechce nic známému herci vyčítat, ale jen konstatuje, že tento pokus muzejníků skončil nezdarem.

Marie Breňová



Zaměstnankyně muzea Anna Jelenová upozorňovala na některé detaily scény. Pohádkový seriál Krysáci znala z televizní obrazovky a teď se mezi loutkovými hrdiny pohybuje na svém pracovišti.

kteří díly zhlédli, zdály se mi fantastické,“ nepopírá Hroch a vysvětluje, co ho osobně na zpracování příběhu Huberta a Hodana, žijících na smetišti u Vizovic, a pražským potkanem Edou především zaujalo: „Je v nich obsažena sociální i vztahová rovina a zachycena určitá rivalita mezi

moravské nářečí i pražský akcent.“ Vysvětluje, že ho oslovil i výchovný prvek, který podle jeho názoru může pozitivně působit na mladou generaci.

„Výstava si žije svým životem patnáct let. Jejím obsahem jsou jednotlivé scény, které sloužily ve filmových ateliérech Zlín

epizod tvůrci začali zapůjčovat a vysílali je na cestu po republice. „Přibližně před osmi nebo deseti lety zakoupil vše soukromý sběratel, od něhož máme Krysáky zapůjčeny i my v Sedlčanech,“ vysvětluje Hroch, kdy a proč začal o výstavu usilovat. Podotýká, že vstupné je dob-

V hospodě U Šmejkalů se pravidelně koná Sobotáles

HRABŘÍ Zdejší hospodu U Šmejkalů znají místní štamgasti i ti, kdo sem přicházejí z okolí, dlouhé de-

sítky let. Nepřicházejí se sem výhradně občerstvit, ale hlavně posedět se svými známými a popovídat si.

Zvláštností hospody je takzvané Sobotáles, což je tradiční a velmi významné zdejší víkendové diskuzní fórum, v jehož rámci se diskutuje a vyměňují se názory na různá témata v regionu i ve světě. „Na jednom z nedávných Sobotálesů byl velice dobře přijat článek uveřejněný v Sedlčanském

kraji o prvňácích z obecné školy ve Svatém Janě z roku 1952,“ napsal naší redakci jeden z pravidelných návštěvníků hraberské hospody U Šmejkalů a pokračuje: „Je hezké, že list věnuje pozornost takovým akcím.“ Zároveň však upozorňuje, že v článku bylo chybně uvedeno, že setkání někdejších školáků se konalo v Hrabří v hospodě U Šplíchalů, zatímco tento tradiční hostinec

se jmenuje U Šmejkalů.

Kontaktovali jsme syna provozovatele hospody Václava Šmejkalů, čtyřiačtyřicetiletého Pavla, který celý omyl vzal v pohodě a dodal: „V současné době má hospodu na sebe napsanou můj otec, já mu pomáhám, ale doufám, že jednou v této rodinné tradici budu pokračovat. Když jsme někdo doma, vždy je u nás otevřeno.“

David Myslíkovan



Tatran v derby neuspěl

SK Spartak Příbram – TJ Tatran Sedlčany 4:2 (1:1)

PŘÍBRAM Tatran zajížděl hned v prvním kole krajského přeboru v sobotu 13. srpna na horkou půdu do Příbrami. Domáci v čele s kanonýrem Slepíčkou jsou také nováčky krajského přeboru, v minulé sezóně vyhráli I. A třídu. V sestavě Tatran postrádal zraněné Novotného a Hrabáka a nemocné Krotíla a Lukáše Dřevojana.

Poločasová remíza

Hned v úvodu se dostal k zakončení z pravé strany Kdolský, křížná střela ale byla nepřesná. V 8. minutě posunul Kdolský do pravého křídla Sochůrkovi, ten postupoval z úhlu sám na brankáře Bohuslava, ale dlouho otálel se zakončením a obrana ho zablokovala. V 10. minutě vybil Haas ke skórování Kdolského, po tvrdé střele z úhlu se ale zahrával jen roh. V 19. minutě našel Krůta dlouhým míčem Kdolského, ten prostrčil na Sochůrku, ale jeho střela šla vedle levé tyče. Ve 22. minutě vysunul Hofman vlevo Sirotku, ten postupoval se Sochůrkem na jediné obránce a na přihrávku na zadní tyči Sochůrek jen těsně nedosáhl. Ve 26. minutě obral Sochůrek stopera o míč a byl zastaven žlutým faulem. K zahrání trestníaku z 32 metrů se postavil Hanuš a míč jen těsně minul pravou šibenici domácí branky. Poté se hra přece jen vyrovnala a ve 34. minutě se v šanci objevil Slepíčka, který ale z voleje na zadní tyči branku netrefil. Ve 40. minutě se prvně měnilo skóre – bohužel ho otevřela Příbram. Balon se dostal k Je-

nikovi, který zasekl do středu a přesnou střelou k pravé tyči nedal Dřevojanovi šanci – 1:0. Naštěstí odpověď přišla ještě do přestávky. Na pravé straně 25 metrů od branky byl ve 43. minutě faulován Haas. K míči se opět postavil Hanuš a jeho ostrá střela byla před brankou ještě tečována domácí obranou a skončila za brankářem Bohuslavem – 1:1.

Spartak náskok uhlájil

Druhý poločas začal šancemi na obou stranách. Nejříve v 50. minutě po hostující chybě na pravé straně postupoval domácí hráč z úhlu na Dřevojana, který dobře zmenšil střelecký úhel a střelu zneškodnil. Hned vzápětí se k dlouhému míči do vápna prodrál Sochůrek, přehodil Bohuslava a hlavou nasměroval míč do prázdné brány. Bohužel hlavička nebyla tolik důrazná a obránce vykopl míč z brankové čáry. Za další dvě minuty posunul Haas do ideální pozice Sochůrkovi, pro něj ale byla brána v tomto zápase zamčená a trefil jen nohy Bohuslava. To domácí byli v zakončení efektivnější. V 61. minutě to vzal na sebe Hušek. Individuálně se protáhl do vápna, kde byl nedovoleně zastaven Hofmanem a kopala se penalta. K té se postavil Slepíčka, a i když Dřevojan vystihl směr, tak na důraznou střelu byl krátký – 2:1. O deset minut později bylo ještě hůře. Odražený míč se dostal k úplně volnému Kubovi, který neměl se zakončením z 12 metrů problém a zvýšil na 3:1. V 81. minutě po rozehraném autu na levé straně posunul Krůta míč na malé vápno Haasovi, který podržel na zá-

dech stopera a chytře z otočky snížil na 3:2. V 90. minutě mohlo být vyrovnáno. Odražený míč propadl k Haasovi, který sám před Bohuslavem nechal vyniknout domácího brankáře a kopal se roh. Hned vzápětí šel zprava sám na gólmána Repetný, ale slabá střela po zemi neměla na ději na úspěch.

V nastaveném čase šel do vápna na roh i Dřevojan, domácí míč odvrátili a na druhé straně ho dostali do odkryté brány, díky ofsajdu ale nebyl gól uznaný. Stejná situace se opakovala o chvíli později, tentokrát si už domácí ofsajd pohlídali a Pilík upravil na konečných 4:2.

Ohlas k utkání

Trenér Vlastimil Zelenka: „Stále se opakují naše dva velké problémy. Lacné chyby v obraně fázi, které soupeř většinou potrestá a až neuvěřitelně zahazování šancí na druhé straně hřiště. Ve 30. minutě jsme měli vést 3:0 a nebylo co řešit. Místo toho necháme jít soupeře do vedení. Za stavu 1:1 další dvě obrovské šance a místo toho je to v 70. minutě 3:1. Po snížení na 3:2 máme další dvě velké šance na vyrovnání a na konec odjíždíme bez bodu. Prohru se pokusíme napravit v tradičním pouťovém zápase s Poříčany, které stejně jako my sestoupily z divize.“

Sestava Tatranu: F. Dřevojan – Sosnovec, Brotánek, Hofman, Krůta – Kdolský, Kouklík (56. Habart), Hanuš, Sirotek (62. Matoušek) – Haas, Sochůrek (56. Repetný).

Další utkání hraje Tatran v neděli 21. srpna od 17 hodin doma proti Poříčanům.

David Štverák

Parta nohejbalových nadšenců obnovila jednu ze sportovních pouťových tradic

SEDLČANY Nohejbalový turnaj se o pouti v Hájků na Severním sídlišti konal naposledy před dvanácti lety a v té době býval velice dobře obsazený i hráči ze vzdálenějších míst.

Nyní se parta sedlcanských nohejbalových nadšenců, bývalých registrovaných hráčů, kteří se od jara do podzimu schází na nově zrekonstruovaném antukovém kurtu se zájemci pravidelně, rozhodli pořádání turnaje trojic

do turnaje přihlásily?

Z Votic, Zvírotic, Dublovic a měly by přijet i Mokrovraty, které hrají sice už krajskou soutěž, ale pozvali jsme je. Mohly by přijet také Olbramovice, ale zatím svoji účast nepotvrdily. Pokud by přijely, mohly by se přihlásit ještě dva týmy. Čtrnáct trojic je strop.

Jak dlouho se osobně věnujete nohejbalu?

Kolem čtyřiceti let. V Sedlčanech jsme hráli



Nohejbalisté trénují v Hájků pravidelně.

oprášit. Zápolení nohejbalistů začne v Hájků v sobotu 20. srpna v osm hodin ráno. Jedním z pořadatelů turnaje je všestranný sportovec Milan Štunda, který se kromě nohejbalu stíhal věnovat i hokeji, fotbalu a stolnímu tenisu. Odpověď nám na několik otázek.

V jakém duchu se někdejší pouťové nohejbalové turnaje v Sedlčanech konaly?

Vždycky se jich zúčastnilo kolem šestnácti manšaftů, přičemž turnaje měly značnou kvalitu, zatímco teď všechno rozjíždíme s kluky, z nichž někteří jsou s námi asi pět let. Týmů bude dvanáct, nejvýš čtrnáct.

Odkud jsou trojice hráčů, které se

dorostenecký krajský přebor a potom jsme jezdili také na mistrovství Československa ve dvojkách. Měli jsme rovněž A a B tým dospělých a dokonce i žáky. Ty teď nemáme, protože nikdo z dětí nechce hrát. Ono je to ale dnes dost těžké, protože by děti musel na turnaje někdo vozit. O pouti se tady v Hájků hrál turnaj každý rok. Já jsem se s nohejbalem dostal i na vojnu, kterou jsem absolvoval v Plzni. Ze Sedlčan jsme hráli na vojně nohejbal dva, Pavel Vršický a já. Hráli jsme kraj a potom postoupili do ligy, takže jsme oba měli jako sportovci i nějaké úlevy z vojenských povinností (úsměv).

David Myslikovjan

Fotbalové víkendové výsledky

1. kolo Okresního poháru

SK Nový Knín – SK Kosova Hora 9:2 (3:0)

Branky Kosovy Hory: 58. a 65. (p) J. Růzha

TJ Krásná Hora – SK Petrovice 1:5 (0:5)

Branky: 52. V. Čanda – 4. a 40. L. Sedlák, 29. a 38.

J. Paták, 44. Š. Kubec
TJ Sokol Kamýk nad Vltavou – SK Litavan Bohutín 0:2 (0:1)

TJ Vltavan Hřiměždice – FK Drevníky 4:0 (4:0)

Branky Hřiměždice: 4. a 36. J. Kahoun, 26. M. Jílek, 33. (p) D. Brzják

TJ Zdouchovice – TJ Sokol Dublovic 4:2 (2:2)

Branky Dublovic: 4. D. Burda, 18. J. Kutl

1. kolo Poháru OFS – Benešov

TJ Slavoj Čerčany – TJ Sokol Vrch. Janovice 0:4 (0:2)

Branky Vrchotových Janovic: 21. P. Kocourek, 45. a 86. P. Dvořák, 57. T. Kubíček

David Štverák

G L O S A

Co přinesou podzimní komunální volby?

Vždycky, když se přiblíží nějaké volby, vzpomenu si na „volby“ do roku 1989. Otec říkal, že to nejsou volby, ale takové „strčby“. Dostaneš do ruky kandidátku Národní fronty a rovnou ji vstrčíš do urny. Plenta se tam někde v koutě sice krčila, ale kdo se tam obtěžoval a kandidátku nějak upravoval, byl oznámen na příslušných místech.

Od roku 1990 již naopak za plentu musíme vstoupit a tam do úřední obálky vložit vybranou kandidátku. Od té doby jsme zejména před volbami do sněmovny měli těch kandidátek spoustu. Ke starým politickým stranám přibývaly nové. Některé z nich se dodnes udržely, některé se brzy vytratily ze scény. Porodní bolesti demokracie, po nichž přišel vývoj ve školce,

na základní škole, puberta, adolescence... Tu bychom už měli mít za sebou. Zato vysoká škola demokracie sotva začíná. Hodně lidí, jak se zdá, dokonce chodilo za školu.

Nejbližšími volbami jsou zářijové volby komunální. Budou zvoleni zastupitelé a následně z nich starosta obce. V Sedlčanech byla unikátní doba Jiřího Buriana ve funkci starosty od revoluce do minulých voleb v roce 2018. Ty přinesly konečně trochu vzruchu i zájem veřejnosti. Starostové a nezávislí měli dobrou předvolební kampaň, pěkný program i nové tváře kandidátů. Tak došlo k tomu, že dosud suverénní ODS sice vyhrála s 33,05 procenty, ale STAN získal 30,96 %. Aby mohla ODS nadále vládnout jen s tím, jak se říkalo svým běčkem (SNK), po-

třebovala ještě aspoň jednoho dalšího zastupitele. Na volební schůzi zastupitelů bylo tehdy přítomno dost zvědavých občanů. Starosta Burian informoval o vyšetřování firmy v Praze, kde pracovala předsedkyně STAN, čímž byla pro ODS nepřijatelná pro zvolení mezi členy rady. A chybějícího zastupitele tenkrát dodalo KDU-ČSL, i když se objevila námitka, že s tímto krokem nebyl seznámen výbor strany, takže platnost opatření mohla být sporná.

Jsou obce, kde se téměř nikomu nechce do zastupitelstva, natož pracovat jako starosta. Máme štěstí, že v Sedlčanech tomu tak není a můžeme vybírat z kandidátů několika volebních uskupení.

Vladimír Roškot

S L O U P E K

Noční zážitek nad velkoměstem

Když se sejdou přátelé po svých návratech z dovolené, často padá otázka typu: co tam pro tebe bylo největším zážitkem? Kromě pobytu v příjemném hotelu, pobytu na pláži, ke které nepřišel ani jeden žralok a výletu, jsem získal skutečně zážitek, který byl mimořádný.

Měli jsme odlétat hodinu před půlnocí a nakonec měl odlet pouze hodinové zpoždění, což je v dnešní době vlastně prkotina. Protože jsme startovali za tmy, byl jsem tak trochu zklamaný, že ačkoliv bylo zcela jasno, nebudu mít možnost se podívat, jak to vypadá dole pohledem shůry. A za chvíli jsem poznal, že tento údajný zápor se promění v přednost. Chvilí jsem neviděl sice skoro vůbec nic, ale vzhledem k tomu, že jsme odlétali z Rhodosu, nechalo se to pochopit, protože pod námi bylo moře. A potom to přišlo. Objevilo se obrovské, silně osvětlené město. Atény. Světla byla vidět až k obzoru a jejich zář byla tak silná, že to na obloze skoro vypadalo, jako když se rozednává. Kdyby chvíli předtím pilot nehlásil, že letíme ve výšce deset tisíc metrů, myslel bych si, že letíme mnohem níž.

To ale nebylo všechno. Jen jsme se ocitli nad městem, začalo se v dálce za ním blýskat. Záblesk stíhal záblesk a osvětlení města se tak proměnilo v ještě pozoruhodnější podívanou. Vydržel jsem se na ni dívat z okénka letadla po celou tu dobu, co jsme letěli nad městem, a když jsem se v jednu chvíli ohlédl za sebe, viděl jsem, že nejsem zdaleka jediný, koho tento úkaz, který pokud by byla bouřka blíž, mohl být určitě i nebezpečný, zaujal.

A možná by se vzápětí všichni cestující v letadle přes tento nevšední zážitek shodli, že to bylo sice zajímavé, ale hlavní je, že už jsme zase na zemi...

David Myslikovjan

G L O S A

Řekni, kde ty lidi jsou?

Léto pokročilo a přišlo pozvání za kamarádkami, které trávily se svými ratolestmi léto na chalupě u našeho druhého největšího rybníka – Bezdreva. Jsou tam vždy týden až čtrnáct dní. Expedice Apalucha v ženském podání.

Zanedlouho už sedíme u kávy ve stínu a všechny děti se cachtají u břehu. Když je koupání přestane bavit, vymýšlíme, kam je vzít na procházku, aby neusedly k mobilům a tabletům. Na ZOO Hluboká, která s rybníkem sousedí, už je docela pozdě a tak se domlouváme, že navštívíme přilehlý zrekonstruovaný kemp a dáme si tam ještě něco dobrého. Když přicházíme, hned u vstupu na pozemek nás zarazí hezky zrekonstruovaná, pod pavučinami zašlá vrátnice. Evidentně zde dlouho nikdo neseděl. Tou to ale nekončí. Úplně stejně jsou na tom umývárny s toaletami, které vidíme po levé straně.

Tak alespoň, že ta hospoda s příjemným posezením funguje. Ptám se ostatních, zda vidí to co já...? Vždyť tady skoro nikdo není. Chatky, které sledujeme u břehu, jsou obsazené z půlky a na spočítání stanů by mi stačilo pět prstů na ruce. Pěkná velká restaurace, kde sedíme venku, čítá obsazenost dvou stolů. U jednoho je naše parta a u druhého mladý pár s miminkem. Kde ty lidi jsou?

Po příjezdu domů mi svítí na mobilu zpráva od sestřenice. Vezmi děti a přijďte za mnou na Vír. A co by ne. Vždyť jsou prázdniny a krásné léto... Druhý den nechávám auto na Radavě, před odjezdem parniku je čas se trochu porozhlédnout. Ani tady to nevypadá, že by bylo narváno. Sice je tady situace o něco lepší než u Bezdreva, ale stejně nevidím, na to že je nádherný teplý den, nějak extrémně přeplněno. Ačkoliv na řece to celkem žije,

voda na přehradě ještě nebyla upuštěna. Z terasy karavanu, který zde má příbuzenstvo prozatím napevno postaven, sledujeme ruch kempu.

Sděluji sestřenici svou myšlenku, jak je možné že na dvou rekreačních místech, kde jsem v týdně byla, je i přes krásné teplé počasí snad půlka lidí, které tam běžně potkávám, když už tam v létě zavítám. Potvrzuje mi, že i v kempu Velký Vír je letos lidí výrazně méně.

Dohadujeme se, čím to asi je. Zatímco ona si myslí, že je to tím, že letos všichni jeli k moři, já si říkám, že možná hodně lidí spíš než vrazit peníze do dovolené, vrazí peníze raději do kasičky. Neb kdoví, co bude na podzim a dále. Protože, co je platné, že se v létě na dovolené ohřejí, když v zimě můžou taky pěkně mrznout...

Jana Motrincová

